

III

(Akty przygotowawcze)

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

OPINIA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 7 marca 2012 r.

w sprawie wzmocnienia nadzoru gospodarczego w strefie euro

(CON/2012/18)

(2012/C 141/03)

Wprowadzenie i podstawa prawna

W dniu 21 grudnia 2011 r. Europejski Bank Centralny (EBC) otrzymał wniosek Rady Unii Europejskiej o wydanie opinii w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych przepisów dotyczących monitorowania i oceny wstępnych planów budżetowych oraz zapewnienia korekty nadmiernego deficytu w państwach członkowskich strefy euro ⁽¹⁾ (zwanego dalej „projektem rozporządzenia w sprawie monitorowania wstępnych planów budżetowych”) oraz w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wzmocnienia nadzoru gospodarczego i budżetowego nad państwami członkowskimi strefy euro dotkniętymi lub zagrożonymi poważnymi trudnościami w odniesieniu do ich stabilności finansowej ⁽²⁾ (zwanego dalej „projektem rozporządzenia w sprawie wzmocnienia procedur nadzoru”) (zwanym dalej łącznie „projektami rozporządzeń”).

Właściwość EBC do wydania opinii wynika z art. 127 ust. 4 oraz art. 282 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jako że projekty rozporządzeń mają znaczenie w kontekście głównego celu Europejskiego Systemu Banków Centralnych, jakim jest utrzymywanie stabilności cen zgodnie z treścią art. 127 ust. 1 i art. 282 ust. 2 Traktatu oraz art. 2 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego. Rada Prezesów wydała niniejszą opinię zgodnie ze zdaniem pierwszym art. 17 ust. 5 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego.

Uwagi ogólne

Jak stwierdzono w opinii CON/2011/13 ⁽³⁾ obecny kryzys jednoznacznie wykazał, iż ambitna reforma zarządzania gospodarczego niewątpliwie leży w interesie Unii Europejskiej, państw członkowskich, a w szczególności strefy euro. Wzmocnienie paktu stabilności i wzrostu, zawarte w pakiecie legislacyjnym złożonym z sześciu aktów prawnych ⁽⁴⁾, który wszedł w życie w dniu 13 grudnia 2011 r., stworzyło

⁽¹⁾ COM(2011) 821 wersja ostateczna.

⁽²⁾ COM(2011) 819 wersja ostateczna.

⁽³⁾ Opinia EBC CON/2011/13 z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie reformy zarządzania gospodarczego w Unii Europejskiej.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1173/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie skutecznego egzekwowania nadzoru budżetowego w strefie euro (Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 1), rozporządzenie (UE) nr 1174/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie środków egzekwowania korekty nadmiernych zakłóceń równowagi makroekonomicznej w strefie euro (Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 8), rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1175/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych (Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 12), rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania (Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25), rozporządzenie Rady (UE) nr 1177/2011 z dnia 8 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1467/97 w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu (Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 33) i dyrektywa Rady 2011/85/UE z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich (Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 41).

solidniejsze unijne ramy prawne na potrzeby koordynacji polityki gospodarczej i polityki budżetowej oraz nadzoru nad nimi. Biorąc pod uwagę, że przynależność do unii walutowej niesie ze sobą dalekosiężne skutki i wymaga znacznie dokładniejszej koordynacji i nadzoru dla zapewnienia stabilności i zrównoważonego charakteru strefy euro jako całości, podczas szczytu strefy euro w dniu 26 października 2011 r. podjęto zobowiązanie do wdrożenia dodatkowych środków.

Zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym w kontekście przyjęcia wyżej wspomnianych aktów prawnych, wskazującym na potrzebę istotnego postępu w strefie euro, EBC z zadowoleniem przyjmuje projekty rozporządzeń i zaleca wprowadzenie zmian mających na celu: a) dalsze wzmocnienie dyscypliny budżetowej państw członkowskich strefy euro oraz b) dalszą poprawę nadzoru nad państwami członkowskimi strefy euro dotkniętymi lub zagrożonymi poważnymi trudnościami w odniesieniu do ich stabilności finansowej, niezależnie od tego, czy już otrzymują pomoc finansową, czy też mogą takiej pomocy potrzebować.

EBC uznaje projekty rozporządzeń za zgodne oraz posiadające charakter uzupełniający w stosunku do nowego Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej (dalej zwanego „TSKZ”) w brzmieniu ustalonym na posiedzeniu Rady Europejskiej w dniu 30 stycznia 2012 r.

Wreszcie, warunkiem dążenia do powyżej wspomnianego istotnego postępu jest terminowe i energiczne wdrażanie przez państwa członkowskie ich zobowiązań wynikających z TSKZ oraz projektów rozporządzeń po ich przyjęciu.

I. Projekt rozporządzenia w sprawie monitorowania wstępnych planów budżetowych

Projekt ten zawiera przepisy, które poprawią sprawowany przez Komisję Europejską nadzór budżetowy nad wstępnymi planami budżetowymi, oraz przewiduje wprowadzenie ściślejszych procedur monitorowania, aby zapewnić korektę nadmiernego deficytu. EBC z zadowoleniem przyjmuje projekt rozporządzenia, które po przyjęciu będzie stanowić uzupełnienie wzmocnionego paktu stabilności i wzrostu. Jest to kolejny krok w kierunku wzmocnienia zarządzania gospodarczego Unii w odniesieniu do państw członkowskich strefy euro i zapewnienia właściwego funkcjonowania unii gospodarczej i walutowej. W szczególności rozporządzenie to: a) zobowiąże państwa członkowskie strefy euro do wprowadzenia numerycznych reguł fiskalnych dotyczących salda budżetowego, za pomocą których realizują w krajowych procesach budżetowych swój średniookresowy cel budżetowy, oraz ustanowienia niezależnej krajowej rady budżetowej, która sporządzałaby niezależne prognozy makroekonomiczne lub budżetowe na potrzeby rocznych średniookresowych planów budżetowych i projektów ustaw budżetowych; b) wzmocni monitorowanie i ocenę projektów planów budżetowych wszystkich państw członkowskich strefy euro, w tym wprowadzenie wspólnego harmonogramu budżetowego, wymaganie przedstawienia dodatkowych informacji i wprowadzenie możliwości przyjęcia przez Komisję opinii w sprawie wstępnego planu budżetowego oraz zwrócenia się o przedstawienie skorygowanego wstępnego planu w przypadku stwierdzenia szczególnie poważnej niezgodności z obowiązkami określonymi w pakcie stabilności i wzrostu; c) pomoże zapewnić terminową korektę nadmiernych deficytów poprzez ściślejsze monitorowanie państw członkowskich, które są objęte procedurą nadmiernego deficytu oraz które są adresatami zalecenia Komisji w sprawie przyjęcia dalszych środków w przypadku zagrożenia niewywiązaniem się ze zobowiązań wynikających z zalecenia Rady oraz d) zapewni wysoką jakość ogólnych rachunków sektora instytucji rządowych i samorządowych poprzez kompleksowy i niezależny audyt, stanowiący uzupełnienie niedawno wprowadzonych minimalnych wymogów dotyczących niezależności krajowych urzędów statystycznych oraz możliwości zastosowania sankcji w przypadku fałszowania statystyk budżetowych.

Jednocześnie istnieje możliwość poprawy projektu rozporządzenia, dzięki której stanie się on bardziej stanowczy i skuteczny. W tym kontekście EBC przedstawia kilka uwag:

- 1) W celu dalszego wzmocnienia rozporządzenia Komisja powinna – dla zapewnienia wczesnego przestrzegania programów stabilności⁽¹⁾ – żądać od państw członkowskich strefy euro nie tylko przedstawienia wstępnego planu budżetowego⁽²⁾, lecz także zaktualizowanych średniookresowych planów budżetowych. Plany te powinny obejmować również sytuację w zakresie długu publicznego, ukryte i warunkowe zobowiązania sektora publicznego i inne dane istotne dla oceny długoterminowej stabilności finansów publicznych⁽³⁾. To pozwoli Komisji na monitorowanie i ocenę wstępnych planów budżetowych na następny rok z uwzględnieniem średnioterminowego wpływu nowych środków na budżet, a także zagrożeń dla stabilności finansów publicznych właściwych dla poszczególnych krajów.

⁽¹⁾ Zob. art. 2, zawierający odwołanie do rozporządzenia Rady (WE) nr 1466/97 w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych (Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1).

⁽²⁾ Zob. art. 5 ust. 1.

⁽³⁾ Zob. art. 5 ust. 3 i proponowaną zmianę 3 w załączniku do niniejszej opinii.

- 2) EBC proponuje, by Komisja wydawała opinię w sytuacji, gdy wstępny plan budżetowy prowadziłyby do niezgodności z obowiązkami w zakresie polityki budżetowej określonymi w pakcie stabilności i wzrostu i deficytu strukturalnego wyższego niż przewidziany w programie stabilności państwa członkowskiego, albo w sytuacji, gdy wskaźnik zadłużenia publicznego przekroczy 60 % produktu krajowego brutto i nie spada w odpowiednim tempie zgodnie z paktem stabilności i wzrostu, albo w sytuacji gdy Komisja stwierdzi zagrożenie dla stabilności budżetowej. Komisja powinna przy tym uwzględnić ewentualne opinie Rady dotyczące programu stabilności. EBC proponuje także, aby w art. 6 ust. 1 znalazło się jednoznaczne stwierdzenie, że Komisja ocenia jakość procesu gromadzenia danych statystycznych, co może na przykład prowadzić do wydania opinii w sprawie jakości budżetowych danych statystycznych lub braku niezależności prognoz makroekonomicznych lub budżetowych ⁽¹⁾.
- 3) Komisja w swojej opinii powinna zwrócić się do państwa członkowskiego strefy euro o przedstawienie skorygowanego wstępnego planu budżetowego w przypadku niezgodności z obowiązkami w zakresie polityki budżetowej określonymi w pakcie stabilności i wzrostu. Ponadto Komisja powinna zwrócić się do państwa członkowskiego strefy euro o przedstawienie skorygowanego wstępnego planu budżetowego w przypadku niezgodności planu budżetowego ze ścieżką zmian poziomu zadłużenia lub deficytu, określonymi w programie stabilności państwa członkowskiego, uwzględniając ewentualną opinię Rady dotyczącą programu stabilności, lub w przypadku stwierdzenia zagrożenia dla stabilności budżetowej (co oznacza, że możliwość takiego żądania nie powinna być ograniczona jedynie do „szczególnie poważnej niezgodności” z obowiązkami w zakresie polityki budżetowej na następny rok, jak wynika to z paktu stabilności i wzrostu, lecz powinna ona istnieć także gdy stwierdzona zostanie jakakolwiek niezgodność lub inne zagrożenie dla stabilności budżetowej) ⁽²⁾.
- 4) Projekt rozporządzenia przewiduje, że Komisja zwraca się o przedstawienie skorygowanego wstępnego planu budżetowego w przypadku „szczególnie poważnej niezgodności” z obowiązkami w zakresie polityki budżetowej określonymi w pakcie stabilności i wzrostu. EBC proponuje zmienić to sformułowanie na „niezgodności” w celu zapewnienia terminowej korekty wstępnego planu budżetowego.

EBC uważa również, że w celu wzmocnienia części naprawczej paktu stabilności i wzrostu należy dokładniej śledzić adekwatność środków naprawczych – jeśli terminowa korekta nadmiernego deficytu wydaje się zagrożona – poprzez intensywniejsze wykorzystywanie wzajemnej presji w Eurogrupie, Radzie oraz, ostatecznie, w Radzie Europejskiej, a także większe wykorzystanie sankcji (związanych z utratą reputacji) ⁽³⁾.

II. Projekt rozporządzenia w sprawie wzmocnienia procedur nadzoru

Projekt rozporządzenia w sprawie wzmocnienia procedur nadzoru ustanawia mechanizm nadzoru mający zastosowanie do państw członkowskich strefy euro dotkniętych lub zagrożonych napięciami na rynkach finansowych lub otrzymujących pomoc finansową. Ogólnie rzecz biorąc projekt rozporządzenia należy przyjąć z zadowoleniem, gdyż zapewnia wyraźną podstawę dla praktyki ściślejszego monitorowania państw członkowskich strefy euro dotkniętych lub zagrożonych napięciami na rynkach finansowych lub otrzymujących pomoc finansową. Z zadowoleniem należy także przyjąć zaangażowanie EBC i europejskich urzędów nadzoru. EBC przedstawia jednak kilka uwag:

- 1) EBC z zadowoleniem przyjmuje fakt, że nawet w sytuacji, gdy państwo członkowskie nie otrzymuje pomocy finansowej żadnego rodzaju, Komisja może zdecydować o objęciu go wzmocnionym nadzorem, jeżeli jest ono dotknięte poważnymi trudnościami finansowymi (byłoby pożądane używanie jednolitej terminologii w całym tekście rozporządzenia, gdyż obecnie odnosi się ono do poważnych (*serious*) (np. art. 1) i poważnych (*severe*) (np. art. 2) trudności). Ponadto rozumienie rozporządzenia ułatwiłoby zawarcie w nim przykładów, co mianowicie może zostać uznane za poważne trudności, a nie konstruowanie wyczerpującej definicji tego pojęcia, co jest niepraktyczne. W istocie definicja taka uniemożliwiłaby stosowanie rozporządzenia do stanów faktycznych powstałych na skutek rozwoju sytuacji rynkowych, które nie mogły zostać przewidziane w czasie jego przyjęcia ⁽⁴⁾.
- 2) Ze względu na prawdopodobieństwo, że przyczyny trudności państw członkowskich objętych nadzorem mogą obejmować lub wywoływać ryzyko systemowe, dla działań w tym obszarze korzystne mogłoby być zaangażowanie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ERRS). Byłoby zatem celowe, w sytuacji, gdy zaistnieje taka potrzeba, informowanie ERRS o wynikach wzmocnionego nadzoru.

⁽¹⁾ Zob. zmianę nr 5 w załączniku do niniejszej opinii.

⁽²⁾ Zob. zmianę nr 4 w załączniku do niniejszej opinii.

⁽³⁾ Zob. zmiany nr 6 i 9 w załączniku do niniejszej opinii.

⁽⁴⁾ Zob. zmianę nr 4 w załączniku do niniejszej opinii.

- 3) Kolejną zasadniczą cechą projektu rozporządzenia jest przepis, zgodnie z którym Rada może zalecić państwu członkowskiemu objętemu wzmocnionym nadzorem ubieganie się o pomoc finansową oraz przygotowanie programu dostosowań makroekonomicznych, jeśli zostanie stwierdzone, że konieczne są dodatkowe środki oraz że sytuacja finansowa tego państwa członkowskiego ma znaczący negatywny wpływ na stabilność finansową strefy euro jako całości ⁽¹⁾. Jest to istotny przepis, gdyż stanowi on silną zachętę dla państw członkowskich, aby ubiegały się o pomoc finansową, co pozwoli uniknąć zbędnej zwłoki w przypadkach, gdy zwłoka taka mogłaby mieć niekorzystne skutki dla stabilności finansowej w strefie euro jako całości. Przepis ten mógłby zostać wzmocniony poprzez zobowiązanie Rady („Rada zaleca”) do takiego działania.
- 4) W odniesieniu do rozróżnienia pomiędzy zapobiegawczą pomocą finansową ze wzmocnionym nadzorem a pomocą finansową z istotnie wzmocnionym monitorowaniem, należy zaznaczyć, że wymagania dotyczące dostosowań powinny być wysokie w każdym z tych przypadków. Państwa członkowskie powinny być zachęcane do tego, aby nie unikać ambitnych programów dostosowań poprzez ubieganie się o zapobiegawczą pomoc finansową zamiast bezpośredniej pomocy finansowej.
- 5) W szczególności z zadowoleniem należy przyjąć zawarte w projekcie rozporządzenia zobowiązanie państw członkowskich do porozumienia się z Radą, Komisją i EBC przed zwróceniem się do międzynarodowych kredytodawców o pomoc finansową ⁽²⁾. EBC zwraca uwagę, że obowiązki państw członkowskich strefy euro, które zamierzają uzyskać pomoc finansową, powinny być szersze niż tylko przekazywanie informacji. W istocie te państwa członkowskie powinny poddać pod dyskusję możliwości dostępne w ramach istniejących w Unii lub strefie euro instrumentów finansowych oraz możliwości oferowane przez międzynarodowe instytucje finansowe i kredytodawców. Skuteczność proponowanej procedury wzmocnionego nadzoru może zostać jeszcze zwiększona na kilka sposobów. Szczególny charakter zapobiegawczej pomocy finansowej wyraża się w tym ⁽³⁾, że państwa członkowskie, które otrzymują taką pomoc, są wyłączone ze wzmocnionego nadzoru do czasu skorzystania z linii kredytowej, pod warunkiem, że dostęp do takiej zapobiegawczej pomocy finansowej nie jest uzależniony od przyjęcia nowych środków polityki. Jednakże ciągłe monitorowanie przez Komisję kryteriów kwalifikowalności określonych w unijnych i międzyrządowych instrumentach pomocy finansowej powinno także mieć zastosowanie wobec państw członkowskich, które otrzymały dostęp do zapobiegawczej pomocy finansowej, nawet jeśli pomoc ta nie jest związana z przyjęciem nowych środków polityki. W każdym przypadku, gdy państwo członkowskie uważa za niezbędne zwrócenie się o zapobiegawczą pomoc finansową, uzasadnione wydaje się ściślejsze monitorowanie.
- 6) EBC zwraca uwagę, że w projekcie rozporządzenia państwa członkowskie korzystające z pomocy finansowej udzielonej zapobiegawczo i z pożyczek udzielonych celem rekapitalizacji instytucji finansowych są bezwarunkowo wyłączone z oceny zdolności obsługi długu publicznego i obowiązku przygotowania programu dostosowań makroekonomicznych ⁽⁴⁾. EBC rekomenduje utrzymanie możliwości oceny zdolności obsługi długu publicznego także w przypadku państw członkowskich objętych programem zapobiegawczym. Tym bardziej jest to pożądane, gdy państwo członkowskie otrzymuje pożyczki udzielone celem rekapitalizacji instytucji finansowych ze względu na bliski związek pomiędzy stabilnością budżetową a niestabilnością sektora finansowego oraz wpływ pożyczki na całkowity poziom zadłużenia państwa członkowskiego. Zwolnienie z obowiązku przygotowania programu dostosowań makroekonomicznych nie powinno wykluczać pomocy technicznej i zaangażowania parlamentów ⁽⁵⁾.
- 7) Głównym celem wzmocnionego nadzoru państw członkowskich strefy euro dotkniętych napięciami na rynkach finansowych jest uniknięcie rozprzestrzeniania się tych problemów, a zatem istotne jest upoważnienie również Rady do wszczynania i prowadzenia procedur wzmocnionego nadzoru poprzez zwrócenie się do Komisji o wszczęcie procedury wzmocnionego nadzoru, żądanie dodatkowych informacji na temat sytuacji finansowej instytucji finansowych, przeprowadzenie testów warunków skrajnych lub żądanie dodatkowych działań ⁽⁶⁾.
- 8) Zgodnie z projektem rozporządzenia państwo członkowskie objęte programem dostosowawczym, które nie posiada wystarczających zdolności administracyjnych lub doświadcza znaczących problemów we wdrażaniu tego programu, zwraca się do Komisji o pomoc techniczną ⁽⁷⁾. Potrzeba takiej pomocy może również być spowodowana dużymi obciążeniami, jakie niesie ze sobą program dostosowań

⁽¹⁾ Zob. zmianę nr 8 w załączniku do niniejszej opinii.

⁽²⁾ Zob. art. 4.

⁽³⁾ Zob. art. 2 ust. 3.

⁽⁴⁾ Zob. art. 13 projektu rozporządzenia.

⁽⁵⁾ Zob. art. 6 ust. 6 projektu rozporządzenia i proponowaną zmianę nr 10 w załączniku do niniejszej opinii.

⁽⁶⁾ Zob. zmianę nr 7 w załączniku do niniejszej opinii.

⁽⁷⁾ Zob. art. 6 ust. 6.

makroekonomicznych dla realizujących go państw członkowskich, korzystne byłoby zatem dodanie możliwości świadczenia takiej pomocy i służenia wiedzą specjalistyczną także przez inne instytucje unijne i państwa członkowskie.

- 9) Ponadto korzystne byłoby ustanowienie stałego doradcy przebywającego w danym państwie członkowskim, który doradzałby jego władzom w sprawach związanych z wdrażaniem programu dostosowawczego i koordynował współpracę związaną z pomocą techniczną pomiędzy instytucjami unijnymi i państwami członkowskimi, których ona dotyczy.
- 10) EBC rozumie, że w przypadkach, gdy państwo członkowskie polegać będzie jedynie na pomocy finansowej otrzymanej od europejskiego mechanizmu stabilizacji finansowej, europejskiego instrumentu stabilności finansowej i europejskiego mechanizmu stabilności, nie zaś na pomocy otrzymanej od państw trzecich lub innych instytucji finansowych, program dostosowań makroekonomicznych będzie stanowił *de facto* odbicie warunków polityki gospodarczej uzgodnionych pomiędzy wszystkimi stronami w kontekście przyznania dostępu do tego rodzaju pomocy finansowej. Z uwagi na postulat przejrzystości EBC zaleca jasne włączenie tego rozumienia do tekstu art. 6 rozporządzenia.

III. Związek z TSKZ

Ze względu na przyjęcie TSKZ konieczna jest zmiana projektu rozporządzenia w sprawie monitorowania wstępnych planów budżetowych. EBC sugeruje, że rozporządzenie to powinno obejmować w najszerszym możliwym zakresie: a) przepisy dotyczące numerycznych reguł fiskalnych, w tym harmonogram szybkiego zbliżania do celu średniookresowego, w tym możliwość tymczasowych odstępstw ze względu na wyjątkowe okoliczności; b) podstawowe elementy automatycznego mechanizmu korygującego; c) wymóg, aby państwa członkowskie objęte procedurą nadmiernego deficytu wprowadziły programy partnerstwa budżetowego i gospodarczego i d) informowanie *ex ante* na temat planów emisji długu publicznego.

W przypadku, gdyby takie poprawki nie zostały wprowadzone do tekstu projektu rozporządzenia, EBC będzie zdecydowanie popierał przedstawienie dodatkowych wniosków ustawodawczych. EBC jednocześnie zauważa, że w istocie intencja Komisji, jaką jest wystąpienie z wnioskami ustawodawczymi w sprawach określonych w punktach c) i d) powyżej, wraz z wnioskami dotyczącymi koordynacji planów istotnych reform polityki gospodarczej państw członkowskich, znalazła się w motywie ósmym TSKZ. EBC zdecydowanie popiera to stanowisko.

W odniesieniu do wprowadzenia nowego zakresu średniookresowych celów budżetowych, o jakim mowa w motywie dziewiątym TSKZ, EBC zwraca uwagę, że jeśli zakres ten nie zostanie wprowadzony w projekcie rozporządzenia, Komisja może przedstawić wniosek ustawodawczy dotyczący jego wprowadzenia. EBC przyjąłby taki wniosek z zadowoleniem.

W odniesieniu do automatycznego mechanizmu korygującego, oprócz przedstawienia jego podstawowych elementów w projekcie rozporządzenia zgodnie z propozycją EBC, Komisja określi wszystkie pozostałe niezbędne elementy zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. e) i art. 3 ust. 2 TSKZ.

Jeżeli w wyniku przyjęcia TSKZ wprowadzane będą dalsze zmiany w projektach rozporządzeń lub przedstawiane dalsze inicjatywy ustawodawcze za pośrednictwem unijnych ram prawnych lub przepisów nakładających na Radę dodatkowe zadania, w odpowiednich przypadkach należy stosować zasadę głosowania odwróconą kwalifikowaną większością głosów. Decyzja stwierdzająca, że dane państwo członkowskie nie spełnia wymogów dotyczących polityki określonych w programie dostosowawczym, o jakiej mowa w art. 6 ust. 5 projektu rozporządzenia w sprawie wzmocnienia procedur nadzoru, stanowi ewidentny przypadek, w którym zalecane jest stosowanie zasady głosowania odwróconą kwalifikowaną większością głosów.

W każdym przypadku, gdy przepisy TSKZ nie są wystarczająco szczegółowe, jak np. przepis dotyczący lepszej koordynacji planowania emisji długu, a także w świetle ostatnich doświadczeń związanych z kryzysem długu państwowego strefy euro, projekt rozporządzenia powinien zawierać bardziej szczegółowe przepisy. Powinny one opierać się na już ustanowionej koordynacji przez krajowe urzędy ds. zarządzania długiem w ramach podkomitetu Komitetu Ekonomiczno-Finansowego do spraw unijnych rynków państwowych instrumentów dłużnych i stanowczo wykraczać poza obecnie istniejącą doraźną koordynację i wymianę informacji.

Wreszcie w odniesieniu do terminów przewidzianych w TSKZ i projekcie rozporządzenia w sprawie monitorowania wstępnych planów budżetowych, szybka procedura ratyfikacji TSKZ i związane z nią zmiany w konstytucjach i odpowiadających im aktach prawnych zapewnią, że termin dostosowania się do reguł budżetowych określonych w tym rozporządzeniu, czyli sześć miesięcy od daty przyjęcia rozporządzenia, będzie mógł zostać efektywnie dotrzymany ⁽¹⁾.

Propozycje zmian w projektach rozporządzeń

Propozycje zmian w projektach rozporządzeń wraz z ich uzasadnieniem zostały zawarte w załączniku.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 7 marca 2012 r.

Mario DRAGHI
Prezes EBC

⁽¹⁾ Zob. art. 12 ust. 3 projektu rozporządzenia.

ZAŁĄCZNIK

Propozycje zmian w projekcie rozporządzenia w sprawie monitorowania wstępnych planów budżetowych

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
Zmiana nr 1	
Artykuł 2 ust. 1 pkt 1, 6 (nowy) i 7 (nowy)	
<p>„(1) »niezależna rada budżetowa« oznacza podmiot posiadający autonomię funkcjonalną w stosunku do władz budżetowych państwa członkowskiego, odpowiedzialny za monitorowanie wdrażania krajowych reguł budżetowych;”</p>	<p>„(1) »niezależna rada budżetowa« oznacza podmiot posiadający autonomię funkcjonalną w stosunku do władz budżetowych państwa członkowskiego, odpowiedzialny za monitorowanie i ocenę wdrażania krajowych reguł budżetowych, któremu powierzono wykonywanie zadań o charakterze technicznym związanych z polityką budżetową [do uzupełnienia przez Komisję];</p> <p>...</p> <p>(6) »roczne saldo strukturalne sektora instytucji rządowych i samorządowych« oznacza saldo roczne uwzględniające zmiany cykliczne, po skorygowaniu o działania jednorazowe i tymczasowe;</p> <p>(7) »wyjątkowe okoliczności« oznaczają nadzwyczajne zdarzenie, na które państwo członkowskie nie ma wpływu i które wywiera znaczący wpływ na sytuację finansową sektora instytucji rządowych i samorządowych, lub okresy znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej w strefie euro [lub w całej Unii].”</p>

Uzasadnienie

Zadania niezależnej rady budżetowej powinny być w jasny sposób zdefiniowane przez Komisję. Definicje powinny stanowić odzwierciedlenie definicji zawartych w TSKZ (art. 3 ust. 3). EBC proponuje używanie tych terminów w art. 4.

Zmiana nr 2

Artykuł 4 ust. 1, 1a (nowy), 1b (nowy) i 1c (nowy)

<p>„1. Państwa członkowskie posiadają numeryczne reguły fiskalne dotyczące salda budżetowego, za pomocą których realizują w krajowych procesach budżetowych swój średniookresowy cel budżetowy, zdefiniowany w art. 2a rozporządzenia (WE) nr 1466/97. Reguły takie obejmują całość sektora instytucji rządowych i samorządowych i mają charakter wiążący, najlepiej konstytucyjny.”</p>	<p>„1. Państwa członkowskie posiadają numeryczne reguły fiskalne dotyczące salda budżetowego, za pomocą których realizują w krajowych procesach budżetowych swój średniookresowy cel budżetowy, zdefiniowany w art. 2a rozporządzenia (WE) nr 1466/97. Reguły takie obejmują całość sektora instytucji rządowych i samorządowych i mają charakter wiążący, najlepiej konstytucyjny. Państwa członkowskie mogą tymczasowo odejść od celu średniookresowego lub ścieżki dostosowawczej do niego jedynie w wyjątkowych okolicznościach, pod warunkiem że nie zagraża to stabilności budżetowej w średnim okresie.</p> <p>1a. Państwa członkowskie zapewnią, aby roczny budżet sektora instytucji rządowych i samorządowych był zrównoważony lub wykazywał nadwyżkę. W tym celu, w drodze specjalnego porozumienia pomiędzy państwami członkowskimi o wykroczeniu poza wymogi rozporządzenia (WE) nr 1466/97, roczne saldo strukturalne sektora instytucji rządowych i samorządowych nie przekroczy wartości odniesienia określonej dla poszczególnych państw, przy dopuszczalnym poziomie deficytu strukturalnego w wysokości 0,5 % PKB. W przypadku, gdy poziom długu sektora instytucji rządowych i samorządowych pozostaje wyraźnie poniżej 60 % PKB i przy niskim ryzyku utraty długookresowej stabilności finansów publicznych, określona dla poszczególnych państw wartość</p>
--	--

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
	<p>odniesienia dla rocznego bilansu strukturalnego sektora instytucji rządowych i samorządowych może odpowiadać poziomowi deficytu strukturalnego wynoszącemu najwyżej 1 % nominalnego PKB.</p> <p>1b. Państwa członkowskie wprowadzą uruchamiany automatycznie mechanizm korygujący, mający na celu korygowanie stwierdzonych znacznych odchyień od celu średniookresowego lub ścieżki dostosowawczej do tego celu, w tym ich skumulowanego wpływu na dynamikę długu publicznego. [Charakter, zakres i harmonogram mechanizmu korygującego, w tym również w przypadku wyjątkowych okoliczności, określone są w załączniku do niniejszego rozporządzenia.]</p> <p>1c. Państwa członkowskie zapewnią szybkie dochodzenie do swojego celu średniookresowego w oparciu o ambitne i wiążące ramy czasowe przedstawione przez Komisję przy uwzględnieniu ryzyka dla stabilności gospodarczej danego państwa. Ramy czasowe przedstawione przez Komisję podaje się do wiadomości publicznej.”</p>

Uzasadnienie

Rozporządzenie powinno zawierać podstawowe zasady TSKZ (w tym przypadku art. 3).

Zmiana nr 3

Artykuł 5 ust. 3 lit. g) (nowa) i artykuł 3a (nowy)

	<p>„g) szczegółowe informacje na temat zmian poziomu długu sektora instytucji rządowych i samorządowych i inne dane istotne dla oceny zagrożeń dla stabilności finansów publicznych właściwych dla poszczególnych krajów, w szczególności przegląd ukrytych i warunkowych zobowiązań o potencjalnie istotnym wpływie na sytuację budżetową, zgodnie z definicją zawartą w art. 14 ust. 3 dyrektywy Rady 2011/85/UE.</p> <p>3a. Państwa członkowskie terminowo przedstawiają Komisji i Eurogrupie informacje <i>ex ante</i> na temat swoich planów emisji długu publicznego w celu ich lepszej koordynacji i monitorowania.”</p>
--	---

Uzasadnienie

Wymogi dotyczące monitorowania powinny zawierać odniesienie do zadłużenia sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz ukrytych i warunkowych zobowiązań, tak aby obejmowały one ryzyko utraty długookresowej stabilności finansów publicznych. Ponadto rozporządzenie powinno także odnosić się do informowania *ex ante* na temat planów emisji długu publicznego zgodnie z art. 6 i motywem 8 TSKZ.

Zmiana nr 4

Artykuł 5 ust. 5, pierwszy akapit

<p>„5. W przypadku stwierdzenia przez Komisję szczególnie poważnej niezgodności z obowiązkami w zakresie polityki budżetowej określonymi w pakcie stabilności i wzrostu, Komisja w terminie dwóch tygodni od przedstawienia jej wstępnego planu budżetowego zwraca się do danego państwa członkowskiego o przedstawienie skorygowanego wstępnego planu budżetowego. Żądanie takie podaje się do wiadomości publicznej.”</p>	<p>„5. W przypadku stwierdzenia przez Komisję szczególnie poważnej niezgodności z obowiązkami w zakresie polityki budżetowej określonymi w pakcie stabilności i wzrostu, Komisja w terminie dwóch tygodni od przedstawienia jej wstępnego planu budżetowego zwraca się do danego państwa członkowskiego o przedstawienie skorygowanego wstępnego planu budżetowego. Żądanie takie podaje się do wiadomości publicznej.</p>
---	---

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC (1)
	<p>Ponadto Komisja zwraca się do państwa członkowskiego o przedstawienie skorygowanego wstępnego planu budżetowego w przypadku niezgodności planu budżetowego ze ścieżką zmian poziomu zadłużenia lub deficytu, określonymi w programie stabilności państwa członkowskiego, uwzględniając ewentualną opinię Rady dotyczącą programu stabilności, lub w przypadku stwierdzenia zagrożenia dla stabilności budżetowej.”</p>

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia powinien zapewnić pełną zgodność wstępnych planów budżetowych z obowiązkami w zakresie polityki budżetowej na następny rok określonymi w pakcie stabilności i wzrostu oraz z celami programu stabilności, z uwzględnieniem ewentualnych opinii Rady dotyczących programu stabilności. Komisja powinna ponadto zwracać się o przedstawienie skorygowanego wstępnego planu budżetowego, gdy stwierdzi zagrożenie dla stabilności budżetowej.

Zmiana nr 5

Artykuł 6 ust. 1

<p>„1. Komisja w razie potrzeby przyjmuje opinię w sprawie wstępnego planu budżetowego w terminie do dnia 30 listopada.”</p>	<p>„1. Komisja ocenia wstępne plany budżetowe, uwzględniając średnioterminowy wpływ nowych środków na budżet, oraz wpływ na stabilność budżetową. Komisja ocenia także jakość procesu gromadzenia danych statystycznych. Komisja w razie potrzeby przyjmuje opinię w sprawie wstępnego planu budżetowego w terminie do dnia 30 listopada. Komisja przyjmuje opinię zawsze w przypadku zaistnienia którejkolwiek z poniższych sytuacji: (a) gdy wstępny plan budżetowy prowadziłby do niezgodności z obowiązkami w zakresie polityki budżetowej określonymi w pakcie stabilności i wzrostu; (b) gdy wstępny plan budżetowy prowadziłby do deficytu strukturalnego wyższego niż przewidziany w programie stabilności państwa członkowskiego; (c) gdy wskaźnik zadłużenia publicznego przekroczy 60 % PKB i nie spada w odpowiednim tempie zgodnie z paktem stabilności i wzrostu lub (d) gdy Komisja stwierdzi zagrożenie dla stabilności budżetowej.”</p>
--	--

Uzasadnienie

Ze względu na skuteczność rozporządzenia istotne jest określenie sytuacji, w których Komisja zobowiązana jest przyjąć opinię.

Zmiana nr 6

Artykuł 6 ust. 4

<p>„4. Eurogrupa omawia opinie Komisji w sprawie krajowych planów budżetowych oraz sytuację budżetową i perspektywy w całej strefie euro na podstawie ogólnej oceny dokonanej przez Komisję zgodnie z ust. 3. Ocenę podaje się do wiadomości publicznej.”</p>	<p>„4. Eurogrupa, a w przypadku ponownego niewywiązania się ze zobowiązań przez państwo członkowskie, Rada Europejska, omawia opinie Komisji w sprawie krajowych planów budżetowych. Eurogrupa, a w przypadku ponownego niewywiązania się ze zobowiązań przez państwo członkowskie, Rada Europejska, omawia także sytuację budżetową i perspektywy w całej strefie euro na podstawie ogólnej oceny dokonanej przez Komisję zgodnie z ust. 3. Ocenę podaje się do wiadomości publicznej.”</p>
---	---

Uzasadnienie

Poprawka ma na celu wzmocnienie wzajemnej presji w przypadkach powtarzającego się niewywiązania ze zobowiązań przez państwo członkowskie.

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC (1)
---------------------------------	----------------------------------

Zmiana nr 7

Artykuł 7 ust. 1, 1a (nowy) i 2

<p>„1. W przypadku podjęcia przez Radę decyzji stwierdzającej istnienie nadmiernego deficytu w państwie członkowskim zgodnie z art. 126 ust. 6 Traktatu, do danego państwa członkowskiego zastosowanie mają ust. 2 do 5 niniejszego artykułu, do czasu uchylecia procedury nadmiernego deficytu.</p> <p>2. Państwo członkowskie podlegające ściślejszemu monitorowaniu niezwłocznie przeprowadza kompleksową ocenę wykonania budżetu w bieżącym roku dla sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz jego podsektorów. ...”</p>	<p>„1. W przypadku podjęcia przez Radę decyzji stwierdzającej istnienie nadmiernego deficytu w państwie członkowskim zgodnie z art. 126 ust. 6 Traktatu, do danego państwa członkowskiego zastosowanie mają ust. 1a do 6 niniejszego artykułu, do czasu uchylecia procedury nadmiernego deficytu.</p> <p>1a. Państwo członkowskie podlegające procedurze nadmiernego deficytu wprowadza program partnerstwa budżetowego i gospodarczego zawierający szczegółowy opis reform strukturalnych niezbędnych dla zapewnienia skutecznej i trwałej korekty jego nadmiernego deficytu.</p> <p>2. Państwo członkowskie podlegające ściślejszemu monitorowaniu niezwłocznie przeprowadza kompleksową ocenę wykonania budżetu w bieżącym roku dla sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz jego podsektorów.”</p>
---	--

Uzasadnienie

Rozporządzenie powinno obejmować podstawowe zasady TSKZ (w tym przypadku art. 5).

Zmiana nr 8

Artykuł 7 ust. 3, pierwszy akapit

<p>„3. Państwo członkowskie regularnie składa Komisji i Komitetowi Ekonomiczno-Finansowemu lub ewentualnemu wyznaczonemu przezeń w tym celu podkomitetowi sprawozdania w odniesieniu do sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz jego podsektorów dotyczące wykonania budżetu w ciągu bieżącego roku, wpływu na budżet środków dyskrejonalnych podjętych po stronie wydatków i po stronie dochodów, docelowej wielkości wydatków i dochodów publicznych, jak również zawierające informacje na temat przyjętych środków i na temat charakteru planowanych środków osiągnięcia tych celów. Sprawozdanie podaje się do wiadomości publicznej.”</p>	<p>„3. Państwo członkowskie regularnie składa Komisji i Komitetowi Ekonomiczno-Finansowemu lub ewentualnemu wyznaczonemu przezeń w tym celu podkomitetowi sprawozdania w odniesieniu do sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz jego podsektorów dotyczące wykonania budżetu w ciągu bieżącego roku, wpływu na budżet środków dyskrejonalnych podjętych po stronie wydatków i po stronie dochodów, docelowej wielkości wydatków i dochodów publicznych, jak również zawierające informacje na temat przyjętych środków i na temat charakteru planowanych środków osiągnięcia tych celów. Państwo członkowskie składa także sprawozdania z wdrażania programu partnerstwa budżetowego i gospodarczego i reform strukturalnych niezbędnych dla zapewnienia skutecznej i trwałej korekty jego nadmiernego deficytu. Sprawozdanie podaje się do wiadomości publicznej.”</p>
---	--

Uzasadnienie

Zgodnie ze zmianą nr 7.

Zmiana nr 9

Artykuł 8 ust. 3a (nowy)

	<p>„3a. Eurogrupa i Rada omawiają adekwatność środków podjętych przez państwo członkowskie; w razie potrzeby Rada zaleca państwu członkowskiemu przyjęcie dalszych środków dla zapewnienia przestrzegania terminu korekty nadmiernego deficytu lub zmianę programu partnerstwa budżetowego</p>
--	--

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
	i gospodarczego. W przypadku, gdy państwo członkowskie nie wdroży zaleconych dalszych środków, Rada Europejska omówi sytuację i zaproponuje dalsze działania, jakie uzna za niezbędne.”

Uzasadnienie

Zmiana ma na celu wzmocnienie wzajemnej presji w Eurogrupie i Radzie, a w przypadkach powtarzającego się niewywiązania ze zobowiązań przez państwo członkowskie – wprowadzenie możliwości zaproponowania przez Radę Europejską podjęcia przez państwo członkowskie dalszych działań.

⁽¹⁾ Pogrubienie w tekście wskazuje, w którym miejscu EBC proponuje wstawienie nowego tekstu. Przekreślenie w tekście oznacza, że EBC proponuje wykreślenie fragmentu tekstu.

Propozycje zmian w projekcie rozporządzenia w sprawie wzmocnienia procedur nadzoru

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC (1)
Zmiana nr 1	
Motyw 1	
<p>„1. Bezprecedensowy globalny kryzys, który od trzech lat wywiera negatywny wpływ na światową gospodarkę, w znacznym stopniu naruszył podstawy wzrostu gospodarczego i stabilności finansowej oraz doprowadził do istotnego pogorszenia sytuacji państw członkowskich pod względem odnotowywanych poziomów deficytu budżetowego i długu publicznego, co szereg z nich zmusiło do ubiegania się o pomoc finansową poza ramami Unii.”</p>	<p>„1. Bezprecedensowy globalny kryzys, który od trzech lat wywiera negatywny wpływ na światową gospodarkę, w znacznym stopniu naruszył podstawy wzrostu gospodarczego i stabilności finansowej oraz doprowadził do istotnego pogorszenia sytuacji państw członkowskich pod względem odnotowywanych poziomów deficytu budżetowego i długu publicznego, co szereg z nich zmusiło do ubiegania się o pomoc finansową zarówno w ramach jak i poza ramami Unii.”</p>

Uzasadnienie

Pomoc finansową zapewnia także europejski mechanizm stabilizacji finansowej, który jest instrumentem unijnym.

Zmiana nr 2	
Motyw 4	
<p>„4. Państwo członkowskie, którego walutą jest euro, powinno podlegać wzmocnionemu nadzorowi jeżeli jest dotknięte lub zagrożone poważnymi zaburzeniami finansowymi, tak aby zapewnić szybkie przywrócenie jego sytuacji do stanu normalnego oraz chronić pozostałe państwa członkowskie strefy euro przed ewentualnymi negatywnymi skutkami ubocznymi. Ten wzmocniony nadzór powinien obejmować poszerzony dostęp do informacji niezbędnych do ścisłego monitorowania sytuacji gospodarczej, budżetowej i finansowej oraz regularne składanie sprawozdań Komitetowi Ekonomiczno-Finansowemu lub ewentualnemu wyznaczonemu przezeń w tym celu podkomitetowi. Ten sam tryb nadzoru powinien mieć zastosowanie do państw członkowskich ubiegających się o udzielenie pomocy zapobiegawczej przez Europejski Instrument Stabilności Finansowej, europejski mechanizm stabilności, Międzynarodowy Fundusz Walutowy (MFW) lub jakąkolwiek inną międzynarodową instytucję finansową.”</p>	<p>„4. Państwo członkowskie, którego walutą jest euro, powinno podlegać wzmocnionemu nadzorowi jeżeli jest dotknięte lub zagrożone poważnymi zaburzeniami finansowymi, tak aby zapewnić szybkie przywrócenie jego sytuacji do stanu normalnego oraz chronić pozostałe państwa członkowskie strefy euro przed ewentualnymi negatywnymi skutkami ubocznymi. Ten wzmocniony nadzór powinien obejmować poszerzony dostęp do informacji niezbędnych do ścisłego monitorowania sytuacji gospodarczej, budżetowej i finansowej oraz regularne składanie sprawozdań Komitetowi Ekonomiczno-Finansowemu lub ewentualnemu wyznaczonemu przezeń w tym celu podkomitetowi. Ten sam tryb nadzoru powinien mieć zastosowanie do państw członkowskich ubiegających się o udzielenie pomocy zapobiegawczej przez Europejski Instrument Stabilności Finansowej, europejski mechanizm stabilizacji finansowej, europejski mechanizm stabilności, Międzynarodowy Fundusz Walutowy (MFW) lub jakąkolwiek inną międzynarodową instytucję finansową.”</p>

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 1, zakresem projektu rozporządzenia objęty jest również europejski mechanizm stabilizacji finansowej.

Zmiana nr 3	
Artykuł 1	
<p>„1. W niniejszym rozporządzeniu określono przepisy służące wzmocnieniu nadzoru gospodarczego i budżetowego nad państwami członkowskimi dotkniętymi lub zagrożonymi poważnymi trudnościami w odniesieniu do ich stabilności finansowej lub otrzymującymi względnie mogącymi otrzymać pomoc finansową od przynajmniej</p>	<p>„1. W niniejszym rozporządzeniu określono przepisy służące wzmocnieniu nadzoru gospodarczego i budżetowego nad państwami członkowskimi dotkniętymi lub zagrożonymi poważnymi trudnościami w odniesieniu do ich stabilności finansowej lub państwami członkowskimi, które zwróciły się o pomoc finansową albo</p>

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
jednego innego państwa, Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej, europejskiego mechanizmu stabilizacji finansowej, europejskiego mechanizmu stabilności lub innych międzynarodowych instytucji finansowych takich jak Międzynarodowy Fundusz Walutowy (MFW).”	otrzymującymi względnie mogącymi otrzymać pomoc finansową od przynajmniej jednego innego państwa, Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej, europejskiego mechanizmu stabilizacji finansowej, europejskiego mechanizmu stabilności lub innych międzynarodowych instytucji finansowych takich jak Międzynarodowy Fundusz Walutowy (MFW).”

Uzasadnienie

Z uwagi na postulat pewności prawnej, pożądanę jest używanie tych samych terminów w całym tekście rozporządzenia.

Zmiana nr 4

Artykuł 2 ust. 1

„1. Komisja może podjąć decyzję o objęciu wzmocnionym nadzorem państwa członkowskiego dotkniętego poważnymi trudnościami w odniesieniu do jego stabilności finansowej. Danemu państwu członkowskiemu umożliwia się uprzednio wyrażenie opinii. Komisja podejmuje co sześć miesięcy decyzję o ewentualnym przedłużeniu wzmocnionego nadzoru.”	„1. Komisja może podjąć podejmuje decyzję o objęciu wzmocnionym nadzorem państwa członkowskiego dotkniętego lub zagrożonego poważnymi trudnościami w odniesieniu do jego stabilności finansowej, które mogą skutkować rozprzestrzenianiem się niekorzystnych zjawisk na inne państwa członkowskie, których walutą jest euro . Danemu państwu członkowskiemu umożliwia się uprzednio wyrażenie opinii w Komitecie Ekonomiczno-Finansowym lub ewentualnym wyznaczonym przezeń w tym celu podkomitecie . Komisja podejmuje co sześć miesięcy decyzję o ewentualnym przedłużeniu wzmocnionego nadzoru i przekazuje swoje ustalenia Komitetowi Ekonomiczno-Finansowemu lub ewentualnemu wyznaczonemu przezeń w tym celu podkomitetowi. Rada może zwrócić się do Komisji o wszczęcie, dalsze prowadzenie i zakończenie wzmocnionego nadzoru. ”
--	--

Uzasadnienie

Z uwagi na postulat pewności prawnej pożądanę jest używanie tych samych terminów w całym tekście rozporządzenia. Zagrożenie poważnymi trudnościami powinno także stanowić podstawę do objęcia wzmocnionym nadzorem, aby zapobiec pogorszeniu sytuacji we wczesnym stadium.

Ze względu na możliwe poważne rozprzestrzenianie się niekorzystnych zjawisk i zagrożenia dla stabilności strefy euro, swoboda decyzji Komisji co do objęcia państwa członkowskiego wzmocnionym nadzorem powinna zostać ograniczona, zatem zamiast sformułowania „może podjąć decyzję” użyto sformułowania „podejmuje decyzję”. Ponadto Komitet Ekonomiczno-Finansowy lub ewentualny wyznaczony przezeń w tym celu podkomitet powinien być informowany o decyzji dotyczącej objęcia państwa członkowskiego wzmocnionym nadzorem i postępowaniu poczynionych przez państwo członkowskie objęte takim nadzorem. Umożliwi to Komitetowi Ekonomiczno-Finansowemu przygotowanie dla Rady opartej na wiedzy decyzji w odniesieniu do wszystkich etapów procedury. Bez uszczerbku dla kompetencji Komisji, Rada powinna być uprawniona do zwracania się do Komisji o wszczęcie i prowadzenie wzmocnionego nadzoru.

Zmiana nr 5

Artykuł 2 ust. 2

„2. Komisja podejmuje decyzję o objęciu wzmocnionym nadzorem państwa członkowskiego otrzymującego zapobiegawczą pomoc finansową od przynajmniej jednego innego państwa, Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej, europejskiego mechanizmu stabilności lub jakiegokolwiek innej międzynarodowej instytucji finansowej takiej jak MFW. Komisja ustanawia wykaz instrumentów zapobiegawczej pomocy finansowej i dokonuje jego aktualizacji celem uwzględnienia ewentualnych zmian w polityce w zakresie udzielania pomocy finansowej prowadzonej przez Europejski Instrument Stabilności Finansowej, europejski mechanizm stabilności lub jakiegokolwiek inną międzynarodową instytucję finansową.”	„2. Komisja podejmuje decyzję o objęciu wzmocnionym nadzorem państwa członkowskiego ubiegającego się lub otrzymującego zapobiegawczą pomoc finansową od przynajmniej jednego innego państwa, Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej, europejskiego mechanizmu stabilizacji finansowej , europejskiego mechanizmu stabilności lub jakiegokolwiek innej międzynarodowej instytucji finansowej takiej jak MFW. Komisja ustanawia wykaz instrumentów zapobiegawczej pomocy finansowej i dokonuje jego aktualizacji celem uwzględnienia ewentualnych zmian w polityce w zakresie udzielania pomocy finansowej prowadzonej przez Europejski Instrument Stabilności Finansowej, europejski mechanizm stabilności lub jakiegokolwiek inną międzynarodową instytucję finansową.”
---	---

Tekst proponowany przez Komisję

Zmiany proponowane przez EBC (1)

Uzasadnienie

Ponownie – wzmocniony nadzór powinien rozpoczynać się na wczesnym etapie, gdy tylko państwo członkowskie zwróci się o pomoc finansową. Brzmienie przepisu powinno być jaśniejsze w celu uniknięcia jakichkolwiek wątpliwości co do automatyzmu objęcia wzmocnionym nadzorem państwa członkowskiego od chwili, kiedy zwraca się ono o pomoc. Zgodnie z art. 1, zakresem projektu rozporządzenia objęta jest również pomoc finansowa udzielana przez europejski mechanizm stabilizacji finansowej.

Zmiana nr 6

Artykuł 2 ust. 3

„3. Przepisy ust. 2 nie mają zastosowania do państwa członkowskiego otrzymującego zapobiegawczą pomoc finansową w postaci linii kredytowej, która nie jest uwarunkowana przyjęciem nowych środków polityki przez dane państwo członkowskie, do czasu skorzystania z tej linii kredytowej.”

„3. Przepisy ust. 2 nie mają zastosowania do państwa członkowskiego otrzymującego zapobiegawczą pomoc finansową w postaci linii kredytowej, która nie jest uwarunkowana przyjęciem nowych środków polityki przez dane państwo członkowskie, do czasu skorzystania z tej linii kredytowej. **Komisja monitoruje nieprzerwane spełnianie kryteriów kwalifikowalności określonych w unijnych i międzyrządowych instrumentach pomocy finansowej po przyznaniu takiej pomocy finansowej.**”

Uzasadnienie

Wyłączenie państwa członkowskiego otrzymującego zapobiegawczą pomoc finansową w postaci linii kredytowej, która nie jest uwarunkowana przyjęciem nowych środków polityki przez dane państwo członkowskie, do czasu skorzystania z tej linii kredytowej, nie powinno wyłączać monitorowania tego państwa pod względem spełniania kryteriów kwalifikowalności.

Zmiana nr 7

Artykuł 3 ust. 3

„3. Na żądanie Komisji państwo członkowskie objęte wzmocnionym nadzorem:
...”

„3. Na żądanie Komisji państwo członkowskie objęte wzmocnionym nadzorem:
...

Rada może zwrócić się do Komisji o wystosowanie do państwa członkowskiego objętego wzmocnionym nadzorem żądania podjęcia działań określonych w lit. a), b) i d) lub o poddanie się wymogom określonym w lit. c).”

Uzasadnienie

Ze względu na możliwość szerokiego rozprzestrzenienia się negatywnych zjawisk byłoby pożądane, aby Rada mogła za pośrednictwem Komisji zażądać udzielenia dodatkowych informacji lub podjęcia określonych działań wymienionych w art. 3 ust. 3.

Zmiana nr 8

Artykuł 3 ust. 5

„5. Jeżeli na podstawie oceny, o której mowa w ust. 4, stwierdza się, że konieczne są dodatkowe środki, a sytuacja finansowa danego państwa członkowskiego ma znaczący negatywny wpływ na stabilność finansową strefy euro, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek

„5. Jeżeli na podstawie oceny, o której mowa w ust. 4, stwierdza się, że konieczne są dodatkowe środki, a sytuacja finansowa danego państwa członkowskiego ma znaczący negatywny wpływ na stabilność finansową strefy euro, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
Komisji, może zalecić danemu państwu członkowskiemu ubieganie się o pomoc finansową oraz przygotowanie programu dostosowań makroekonomicznych. Rada może podjąć decyzję o podaniu tego zalecenia do wiadomości publicznej.”	Komisji, może zalecić zaleca danemu państwu członkowskiemu ubieganie się o pomoc finansową oraz przygotowanie programu dostosowań makroekonomicznych. Rada może podjąć decyzję o podaniu tego zalecenia do wiadomości publicznej.”

Uzasadnienie

Artykuł 3 ust. 5 powinien zostać wzmocniony poprzez zobowiązanie Rady do zalecenia danemu państwu członkowskiemu ubiegania się o pomoc finansową, jeśli jego sytuacja finansowa ma znaczący negatywny wpływ na stabilność finansową strefy euro, co w istocie stanowi bardzo silną podstawę.

Zmiana nr 9

Artykuł 4

„Państwo członkowskie, które zamierza uzyskać pomoc finansową od przynajmniej jednego innego państwa, Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej, europejskiego mechanizmu stabilności, MFW lub innej instytucji poza ramami Unii, bezzwłocznie informuje o swoich planach Radę, Komisję i EBC. Komitet Ekonomiczno-Finansowy lub ewentualny wyznaczony przezeń w tym celu podkomitet poddaje dyskusji planowane ubieganie się o pomoc finansową, po otrzymaniu oceny Komisji.”	„Państwo członkowskie, które zamierza uzyskać zwrócić się o pomoc finansową od przynajmniej jednego innego państwa, Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej, europejskiego mechanizmu stabilizacji finansowej , europejskiego mechanizmu stabilności, MFW lub innej instytucji poza ramami Unii, bezzwłocznie informuje o swoich planach Radę, Komisję i EBC. Komitet Ekonomiczno-Finansowy lub ewentualny wyznaczony przezeń w tym celu podkomitet poddaje dyskusji planowane ubieganie się o pomoc finansową, po otrzymaniu oceny Komisji, w celu zbadania między innymi możliwości dostępnych w ramach istniejących w Unii lub strefie euro instrumentów finansowych oraz funduszy oferowanych przez międzynarodowe instytucje finansowe i kredytodawców przed zwróceniem się przez państwo członkowskie do potencjalnych kredytodawców. ”
---	--

Uzasadnienie

Obowiązki państw członkowskich strefy euro powinny być szersze niż tylko przekazywanie informacji europejskim partnerom i powinny wyraźnie uwzględniać obowiązek poddania pod dyskusję korzystania z instrumentów pomocy finansowej dostępnych na poziomie europejskim i międzynarodowym. Zgodnie z art. 1, zakresem projektu rozporządzenia objęta jest również pomoc finansowa udzielana przez europejski mechanizm stabilizacji finansowej.

Zmiana nr 10

Artykuł 5

„Jeżeli państwo członkowskie ubiega się o pomoc finansową z Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej lub europejskiego mechanizmu stabilności, Komisja przygotowuje – w powiązaniu z EBC oraz, jeżeli to możliwe, MFW – analizę zdolności obsługi długu publicznego danego państwa członkowskiego, w tym możliwości spłaty przez to państwo planowanej pomocy finansowej, oraz przekazuje tę analizę Komitetowi Ekonomiczno-Finansowemu lub ewentualnemu wyznaczonemu przezeń w tym celu podkomitetowi.”	„Jeżeli państwo członkowskie ubiega się o pomoc finansową z Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej lub europejskiego mechanizmu stabilności, Komisja przygotowuje – w powiązaniu z EBC oraz, jeżeli to możliwe w stosownych przypadkach , MFW – analizę zdolności obsługi długu publicznego danego państwa członkowskiego, w tym możliwości spłaty przez to państwo planowanej pomocy finansowej, oraz przekazuje tę analizę Komitetowi Ekonomiczno-Finansowemu lub ewentualnemu wyznaczonemu przezeń w tym celu podkomitetowi.”
--	--

Uzasadnienie

Zgodnie z obecną praktyką, MFW powinien być zaangażowany w proces analizy zdolności obsługi długu publicznego. Z uwagi na postulat pewności prawnej, w całym tekście rozporządzenia powinny być używane te same sformułowania.

Tekst proponowany przez Komisję

Zmiany proponowane przez EBC (1)

Zmiana nr 11

Artykuł 6

„1. Państwo członkowskie otrzymujące pomoc finansową od przynajmniej jednego innego państwa, MFW, Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej lub europejskiego mechanizmu stabilności przygotowuje w porozumieniu z Komisją – działającą w powiązaniu z EBC – projekt programu dostosowawczego służącego przywróceniu solidnej i zrównoważonej sytuacji gospodarczej i finansowej oraz przywróceniu możliwości danego państwa do samodzielnego finansowania się w pełni na rynkach finansowych. W projekcie programu dostosowawczego należy uwzględnić aktualne zalecenia skierowane do danego państwa członkowskiego na mocy art. 121, 126 lub 148 Traktatu, jak również działania podejmowane przez to państwo celem dostosowania się do tych zaleceń, mając jednocześnie na celu poszerzenie, wzmocnienie i pogłębienie wymaganych środków polityki.

2. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, zatwierdza program dostosowawczy.

3. Komisja, w powiązaniu z EBC, monitoruje postępy we wdrażaniu programu dostosowawczego oraz informuje co trzy miesiące Komitet Ekonomiczno-Finansowy lub ewentualny wyznaczony przezeń w tym celu podkomitet. Dane państwo członkowskie zapewnia Komisji swoją pełną współpracę. W szczególności państwo to przekazuje Komisji wszelkie informacje, które ta uzna za niezbędne do monitorowania programu. Stosuje się przepisy art. 3 ust. 3.

4. Komisja, w powiązaniu z EBC, ocenia wraz z danym państwem członkowskim zmiany, które mogą być konieczne w programie dostosowawczym. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, podejmuje decyzję w sprawie ewentualnych zmian, których należy dokonać w programie dostosowawczym.

...

6. Państwo członkowskie objęte programem dostosowawczym, które nie posiada wystarczających zdolności administracyjnych lub doświadcza znaczących problemów we wdrażaniu tego programu, zwraca się do Komisji o pomoc techniczną.”

„1. Państwo członkowskie ~~otrzymujące~~ **zwracające się** o pomoc finansową od przynajmniej jednego innego państwa, MFW, Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej, **europejskiego mechanizmu stabilizacji finansowej** lub europejskiego mechanizmu stabilności przygotowuje w porozumieniu z Komisją – działającą w powiązaniu z EBC **oraz, w stosownych przypadkach**, MFW – projekt programu dostosowawczego służącego przywróceniu solidnej i zrównoważonej sytuacji gospodarczej i finansowej oraz przywróceniu możliwości danego państwa do samodzielnego finansowania się w pełni na rynkach finansowych. W projekcie programu dostosowawczego należy uwzględnić aktualne zalecenia skierowane do danego państwa członkowskiego na mocy art. 121, 126, **136** lub 148 Traktatu, jak również działania podejmowane przez to państwo celem dostosowania się do tych zaleceń, mając jednocześnie na celu poszerzenie, wzmocnienie i pogłębienie wymaganych środków polityki.

2. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, zatwierdza program dostosowawczy. **W przypadku, gdy pomoc finansowa pochodzi od europejskiego mechanizmu stabilizacji finansowej, Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej lub europejskiego mechanizmu stabilności, warunki określone we wniosku Komisji są w pełni zgodne z warunkami uzgodnionymi przez strony uczestniczące w przyznaniu dostępu do powyżej określonych instrumentów unijnych lub międzynarodowych.**

3. Komisja, w powiązaniu z EBC **oraz, w stosownych przypadkach**, MFW, monitoruje postępy we wdrażaniu programu dostosowawczego oraz informuje co trzy miesiące Komitet Ekonomiczno-Finansowy lub ewentualny wyznaczony przezeń w tym celu podkomitet. Dane państwo członkowskie zapewnia Komisji swoją pełną współpracę. W szczególności państwo to przekazuje Komisji wszelkie informacje, które ta uzna za niezbędne do monitorowania programu. Stosuje się przepisy art. 3 ust. 3. **W przypadku braku wystarczającej współpracy Rada, na wniosek Komisji, może skierować do danego państwa członkowskiego publiczne żądanie określające działania, jakie mają zostać podjęte przez to państwo członkowskie.**

4. Komisja, w powiązaniu z EBC **oraz, w stosownych przypadkach**, MFW, ocenia wraz z danym państwem członkowskim zmiany, które mogą być konieczne w programie dostosowawczym. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, podejmuje decyzję w sprawie ewentualnych zmian, których należy dokonać w programie dostosowawczym.

...

6. Państwo członkowskie objęte programem dostosowawczym, które nie posiada wystarczających zdolności administracyjnych lub doświadcza znaczących problemów we wdrażaniu tego programu, zwraca się do Komisji o pomoc techniczną, **która wraz z instytucjami w państwach członkowskich, innymi europejskimi lub właściwymi międzynarodowymi instytucjami może w tym celu tworzyć grupy ekspertów. Pomoc techniczna może obejmować ustanowienie w danym**

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
	państwie członkowskim stałego doradcy wraz z personelem pomocniczym z instytucji unijnych, który doradzałby władzom tego państwa członkowskiego w sprawach związanych z wprowadzaniem programu dostosowawczego i koordynował współpracę pomiędzy zaangażowanymi instytucjami."

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 1, zakresem projektu rozporządzenia objęta jest również pomoc finansowa udzielana przez europejski mechanizm stabilizacji finansowej. Proponowane brzmienie ma także na celu wyjaśnienie zakresów odpowiedzialności zaangażowanych instytucji.

Ustęp 2 ma na celu wyjaśnienie, że państwa członkowskie korzystające z pomocy finansowej na podstawie porozumień z europejskim mechanizmem stabilizacji finansowej, Europejskim Instrumentem Stabilności Finansowej lub europejskim mechanizmem stabilności nie będą zobowiązane do przygotowania dwóch różnych programów dostosowań makroekonomicznych, lecz wszystkie warunki polityki gospodarczej uzgodnione z danym państwem członkowskim w kontekście przyznania dostępu do pomocy finansowej z europejskim mechanizmem stabilizacji finansowej, Europejskim Instrumentem Stabilności Finansowej lub europejskim mechanizmem stabilności będą na podstawie tego przepisu w pełni respektowane w programie dostosowań makroekonomicznych.

W przypadku braku dostatecznej współpracy ze strony państwa członkowskiego, zawarte w ust. 3 zagrożenie upublicznieniem może stanowić zachętę do podjęcia przez to państwo członkowskie dodatkowych działań.

Oprócz Komisji, również inne instytucje posiadające odpowiednią wiedzę specjalistyczną i państwa członkowskie mogą świadczyć użyteczną pomoc techniczną. Ustanowienie stałego doradcy przebywającego w danym państwie członkowskim znacząco zwiększyłoby prawdopodobieństwo właściwego wdrożenia programu dostosowawczego.

Zmiana nr 12

Artykuł 11 ust. 1, 5 (nowy) i 6 (nowy)

<p>„1. Państwo członkowskie pozostaje pod nadzorem po zakończeniu programu do czasu spłacenia przynajmniej 75 % pomocy finansowej otrzymanej od przynajmniej jednego państwa członkowskiego, europejskiego mechanizmu stabilizacji finansowej, Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej lub europejskiego mechanizmu stabilności. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, może przedłużyć czas trwania nadzoru po zakończeniu programu.”</p>	<p>„1. Państwo członkowskie pozostaje pod nadzorem po zakończeniu programu do czasu spłacenia przynajmniej 75 % pomocy finansowej otrzymanej od przynajmniej jednego państwa członkowskiego, europejskiego mechanizmu stabilizacji finansowej, Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej, lub europejskiego mechanizmu stabilności lub innych międzynarodowych instytucji finansowych. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, może przedłużyć czas trwania nadzoru po zakończeniu programu.</p> <p>...</p> <p>5. Właściwa komisja Parlamentu Europejskiego może zaprosić przedstawicieli danego państwa członkowskiego do udziału w wymianie poglądów w odniesieniu do monitorowania po zakończeniu programu.</p> <p>6. Przedstawiciele Komisji mogą zostać zaproszeni przez parlament danego państwa członkowskiego do udziału w wymianie poglądów w odniesieniu do monitorowania po zakończeniu programu.”</p>
--	--

Uzasadnienie

Pierwsza proponowana zmiana ma na celu dostosowanie brzmienia niniejszego artykułu do brzmienia art. 1 ust. 1.

Zwiększona presja publiczna ze strony Parlamentu Europejskiego i parlamentów krajowych stanowi dodatkową zachętę do prowadzenia przez państwa członkowskie odpowiedniej polityki. Zaangażowanie to powinno również zostać przewidziane dla nadzoru po zakończeniu programu, podobnie jak zostało przewidziane dla wzmocnionego nadzoru (art. 3) i programów dostosowań makroekonomicznych (art. 6).

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
---------------------------------	---

Zmiana nr 13

Artykuł 12

„W odniesieniu do środków, o których mowa w art. 2 ust. 1, art. 3, art. 6 ust. 2 i 4 oraz art. 11 ust. 4, prawo głosu posiadają wyłącznie członkowie Rady reprezentujący państwa członkowskie, których walutą jest euro, a Rada stanowi bez uwzględniania głosu członka Rady reprezentującego dane państwo członkowskie.	„W odniesieniu do środków, o których mowa w art. 2 ust. 1 , art. 3 ust. 5 , art. 6 ust. 2, 4 i 5 oraz art. 11 ust. 1 i 4 , prawo głosu posiadają wyłącznie członkowie Rady reprezentujący państwa członkowskie, których walutą jest euro, a Rada stanowi bez uwzględniania głosu członka Rady reprezentującego dane państwo członkowskie.
Większość kwalifikowaną członków Rady wymienionych w akapicie pierwszym określa się zgodnie z art. 238 ust. 3 lit. b) Traktatu.”	Większość kwalifikowaną członków Rady wymienionych w akapicie pierwszym określa się zgodnie z art. 238 ust. 3 lit. b) Traktatu.”

Uzasadnienie

Artykuł 12 musi odnosić się do wszystkich decyzji podejmowanych przez Radę.

Zmiana nr 14

Artykuł 13

„Przepisów art. 5 i 6 nie stosuje się do pomocy finansowej udzielonej zapobiegawczo oraz do pożyczek udzielonych celem dokapitalizowania instytucji finansowych.”	„Przepisów art. 5 i 6 ust. 1 do 5 nie stosuje się do pomocy finansowej udzielonej zapobiegawczo oraz do pożyczek udzielonych celem dokapitalizowania instytucji finansowych. Nie narusza to warunków związanych tymi rodzajami pomocy finansowej na podstawie właściwych unijnych lub międzyrządowych instrumentów pomocy finansowej. ”
---	--

Uzasadnienie

Zwolnienie z obowiązku przygotowania programu dostosowań makroekonomicznych (art. 6) powinno zostać ograniczone w taki sposób, aby nie wykluczało świadczenia pomocy technicznej i zaangażowania parlamentów. Powinno ono dotyczyć jedynie specyficznej sytuacji programu zapobiegawczego i pożyczek udzielonych celem rekapitalizacji instytucji finansowych i nie naruszać właściwych przepisów umowy ramowej EFSF, Porozumienia ustanawiającego europejski mechanizm stabilności i instrumentów pomocy finansowej wdrażających taką pomoc finansową. Korzystne jest utrzymanie możliwości oceny zdolności obsługi długu publicznego także w przypadku państw członkowskich objętych programem zapobiegawczym, aby umożliwić weryfikację kryteriów kwalifikowalności do tego programu. Również w sytuacji, gdy państwo członkowskie otrzymuje wsparcie celem rekapitalizacji instytucji finansowych, ocena zdolności obsługi długu publicznego jest pożądana ze względu na bliski związek pomiędzy stabilnością budżetową i niestabilnością sektora finansowego. Ewentualnie, dla większej jasności, ustęp ten mógłby zostać dołączony do art. 6, a art. 13 usunięty.

(1) Pogrubienie w tekście wskazuje, w którym miejscu EBC proponuje wstawienie nowego tekstu. Przekreślenie w tekście oznacza, że EBC proponuje wykreślenie fragmentu tekstu.